

revisorenes Indstilling, medens Mindretallet formener, dette er unødvendigt. Jeg kommer dernæst til en Post, der angaar en Bemærkning af Statsrevisionen om Anbringelse af nogle Lysanlæg og saa en Bemærkning af Statsrevisionen om, at Landbruget paa Vridsløselille giver stigende Tab fra Aar til Aar, medens man derimod ved Horsens har staaet sig ved at bortleje Anstaltens Jord. Udvalget henstiller som Helhed Bemærkningen til den højtærede Ministers Opmærksomhed og kunde interessere sig for en Udtalelse derom. Den tredje Gruppe Bemærkninger, som ikke giver Anledning til nogen Indstilling fra Statsrevisionens Side, angaar en Række Poster, paa hvilke der nu er kommet en endelig Ordning efter Samraad mellem Folketingets Finansudvalg og vedkommende Minister, idet Ministeren har lovet, at der ikke for Fremtiden skal komme Overstridelser paa disse Konti. Jeg kommer dernæst til en Bemærkning af Statsrevisionen om, at man savner Oplysning om, hvortil Konseilspræsidiets har benyttet en Sum paa 3,000 Kr. Denne Oplysning har man savnet i mange Aar. Man udbad sig den først i 1881—82, men har hidtil ikke faaet den. Udvalget har i den Anledning korresponderet med Konseilspræsidiets og har modtaget følgende Svar: „Jeg skal ikke undlade hermed at meddele, at det nævnte Beløb overensstemmende med sin Bestemmelse, er anvendt til at afholde de under Konseilspræsidiets og Statssekretariatets foresaldende Kontorudgifter samt de under Konseilspræsidiets henhørende almindelige Udgifter“. Denne Skrivelse vil nu fra Udvalget blive tilstillet Statsrevisionen, der da vil have at afgøre, om den finder det nødvendigt at fordrø videregaaende Oplysninger. Vi komme saa til en Del u hjemlede Udgifter, men dog Udgifter der ikke fra Statsrevisionens Side ere gjorte til Genstand for Indstilling til Rigsdagens Beslutning. Det første Nummer er Udgiften til Anstafelse og Udarbejdelse af en Gravstedsprotokol og nogle Nummerypæle til Gravstederne ved Rødbby Kirke. Den har Ministeriet anvendt paa den Maade, at der var blevet nogle Penge ledige ved Restaurationen af Vallerup og Maaløv Kirker, og saa tænkte Ministeriet, at disse Penge, der vare blevne ledige, kunde man passende anvende til Rødbby Kirke. Det kan naturligvis ikke gaa. Det tilføjes, at Fi-

nansministeriet har betragtet Beløbet som kalkulatorisk, naar blot den samlede Udgiftsbevilling paa ovennævnte Konto ikke blev overstreden. Det er en ganske ejendommelig Opfattelse af Begrebet kalkulatorisk, som Finansministeriet derved har lagt for Dagen. At en Konto er kalkulatorisk maa nødvendig sige, at man i det Øjeblik, man bevilger den, er forberedt paa, den kan blive overstreden; men her synes Finansministeriet ved kalkulatorisk at forstaa, at en Udgiftspost kan være bevilget; men den maa ikke overstige det Beløb, der en Gang er bevilget. Det er ikke en Gang i Overensstemmelse med Ministeriets egen Opfattelse af dette Udtryk, der kommer frem paa en følgende Post. Den følgende Post angaar en Overstridelse paa Marineministeriets Konto, der er fremkommen paa den Maade, at de vanskelige Isforhold i den Vinter, der er Tale om, have nødvendiggjort, at Dampskibet „Vildanden“ maatte staa til Tjeneste for Lodserne ved Esbjerg, og ved at Krydseren „Absalon“, maatte paatage sig at føre Proviant og lignende Ting ud til de to Fyrstibe, som ligge for Enden af Horns Rev. Statsrevisionen mener, at man burde have søgt Tillægsbevilling for disse Beløb, og Udvalgets Flertal mener i Overensstemmelse hermed, at i det Øjeblik man begyndte at udruste Krydseren „Absalon“ til at gøre Is-tjenesteovre ved Horns Rev, vidste man, at Kontoen vilde blive overstreden, og der var derfor rigelig Tid til at søge et Beløb paa Tillægsbevillingsloven. Derfor kan Udvalgets Flertal ikke andet end her slutte sig til Statsrevisionens Udtalelse. Det næste Punkt, c, angaar Trykningen af Højesteretsadvokaternes Ekstrakter, hvortil var bevilget 10,000 Kr.; men Udgiften har været 19,772 Kr. Statsrevisionen anmoder ligeledes her, om at man vil for Fremtiden søge Tillægsbevilling for saadanne Overstridelser. Meningen hermed er naturligvis ikke den, at man skal lægge nogen Hemsko paa Trykningen af de Papirer, som Højesteret finder nødvendige. Meningen er blot den, at naar man allerede i Oktober Maaned eller senere kan se, at det bevilgede Beløb paa 10,000 Kr. er for lille, er det rimeligt og rigtig, at man søger et større Beløb paa Tillægsbevillingsloven, hvad der jo vil være rigelig Tid til. Vi komme dernæst til en Række Indstillinger, om hvilke Udvalget som Helhed er enig.